Dosarul nr.2-13339/24
2-24112456-12-2-07102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 martie 2025 mun.Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Andrei Ojoga, examinând *în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă*, cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Moldcell SA împotriva lui Maxim Chiminja privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 04 octombrie 2024, ÎM Moldcell SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Maxim Chiminja, solicitând încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare din 07 octombrie 2024, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 octombrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă.

Argumentele participanților la proces

Argumentele părții reclamante

Potrivit contractului de abonament nr.***** din 13 octombrie 2023, ÎM Moldcell SA, în calitate de furnizor s-a obligat să presteze serviciile de comunicații electronice, iar Maxim Chiminja în calitate de abonat, urma să beneficieze de aceste servicii și să achite prețul acestora în termenul cuvenit.

De asemenea, între aceleași părți a fost semnat și acordul suplimentar la contractul de abonament, conform căruia abonatul beneficiază, în condițiile campaniilor promoționale de produse la preț special, oferit de furnizor și/sau reprezentantul furnizorului, la conectarea abonatului la unul din planurile tarifare indicate mai jos sau la acordarea reducerii din contul punctelor de loialitate acumulate, cu condiția utilizării serviciilor furnizorului pentru perioada minimă contractuală stabilită.

Abonatul Maxim Chiminja a beneficiar un produs de model Samsung Galaxy S21FE 8/256Gb la preț special de 1 leu, cu achitare în rate pe un termen de 24 luni, cu plata lunară de 700 lei, iar perioada minimă contractuală nu a expirat.

Conform pct.3.2. al acordului, după expirarea termenului de 30 zile calendaristice oferit pentru achitarea datoriei, începând cu următoarea zi, furnizorul va calcula suplimentar dobândă de întârziere (penalitate) în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 zile din data calculării termenului respectiv.

În urma neonorării obligațiilor rezultate din contract s-a format o datorie în sumă de 27207,29 lei, care include: datoria pentru serviciile acordate – 1932,19 lei; compensația pentru echipament – 15400 lei; reducerea oferită conform contractului de abonament - 1209 lei; dobânda de întârziere – 8666,10 lei.

Prin cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, debitorului i-au fost comunicate atât pretențiile ÎM Moldcell SA, posibilitatea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă în termen de 7 zile calendaristice.

Astfel, partea reclamantă solicită încasarea de la Maxim Chiminja în beneficiul ÎM Moldcell SA a datoriei în mărime de 27207,29 lei, a asistenței juridice în mărime de 250 lei și a taxei de stat în mărime de 1138,25 lei.

Argumentele părții pârâte

Partea pârâtă nu a prezentat referință.

Cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă (f.d.16-16 verso), care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art.276^2 Cod de procedură civilă.

Partea reclamantă a fost notificată despre examinarea cauzei în procedura scrisă, prin corespondența electronică (f.d.18), iar partea pârâtă prin corespondența terestră și telefonogramă (f.d.17, 19-20, 21). Corespondența expediată în adresa părții pârâte a fost restituită instanței cu mențiunea *nereclamat.*

În acest sens, judecătorul relevă că prin nereclamarea corespondenței partea pârâtă nu și-a valorificat dreptul și nu a depus referința la cererea de chemare în judecată, din care considerent, ținând cont de prevederile legale, soluționarea cererii de chemare în judecată a avut loc în baza materialelor anexate la dosar.

Or, faptul că partea pârâtă a refuzat să primească corespondența sau a omis să se prezinte la poștă și să ridice corespondența, este imputabil exclusiv părții pârâte, or nu poate să fie transmisă corespondența în mod silit. Astfel, ținând cont de Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016, judecătorul a apreciat posibil de a examina cauza, or *trimitere nereclamată* reprezintă o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia. La fel, se reține că potrivit Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor adresa înregistrată după partea pârâtă, corespunde cu cea la care a fost expediată corespondența.

Respectiv instanța a examinat cauza reieșind din art.22 alin.(4) lit.b) Cod civil, prin care notificarea se consideră ajunsă la destinatar când este predată la adresa lui poștală.

Aprecierea judecătorului

Studiind materialele cauzei, apreciind pretențiile formulate în cererea cu valoare redusă în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența şi temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, judecătorul consideră cererea cu valoare redusă întemeiată în parte, fiind pasibilă de a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.276^2 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar în conformitate cu prevederile articolului 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În acord cu art.10 alin.(1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art.774, art.775 alin.(1), art.776 și art.858 alin.(2) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În conformitate cu art.992 alin.(1) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art.1375 alin.(1) și (2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform art.1376 Cod civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Din materialele cauzei s-a constatat că, potrivit contractului de abonament pentru numărul de telefon *****, ÎM Moldcell SA, în calitate de furnizor s-a obligat să presteze serviciile de comunicații electronice, iar Maxim Chiminja în calitate de abonat, urma să beneficieze de aceste servicii și să achite prețul acestora (f.d.8).

Totodată, între aceleași părți au fost semnate și acorduri suplimentare la respectivul contract de abonament și anume: acordul din 13 octombrie 2023 (nr. de telefon *****, abonament lunar 390 lei, perioada obligatorie de utilizare a serviciilor – 18 luni), acordul din 01 decembrie 2023 (nr. de telefon *****, abonament lunar 700 lei, perioada obligatorie de utilizare a serviciilor – 24 luni), conform cărora abonatul beneficiază, în condițiile campaniilor promoționale de produse la preț special, oferit de furnizor și/sau reprezentantul furnizorului, la conectarea abonatului la unul din planurile tarifare indicate mai jos sau la acordarea reducerii din contul punctelor de loialitate acumulate, cu condiția utilizării serviciilor furnizorului pentru perioada minimă contractuală stabilită (f.d.9, 10).

Potrivit pct.3.2 din acordurile suplimentare la contractele de abonament: „În cazul în care prevederile prezentului Acord nu se execută sau se execută parțial, furnizorul va

transmite o notificare. Astfel, abonatul are posibilitate să achite datoria formată și să reactiveze numărul fără achitarea compensației și a dobânzii de întârziere stabilite conform pct.3 din prezentul Acord în decursul termenului suplimentar indicat în notificarea transmisă de către furnizor abonatului. După expirarea termenului de 15 zile calendaristice oferit pentru achitarea datoriei, începând cu următoarea zi, furnizorul va calcula suplimentar dobânda de întârziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv. Dobânda de întârziere se va calcula din suma totală a compensației stabilite în pct.3 și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului, indicată în notificarea scrisă expediată de către furnizor abonatului".

Potrivit actului de constatare/extras din cont nr.3738 din 24 iulie 2024, pe numele lui Maxim Chiminja a fost calculată datoria în sumă de 27207,29 lei, formată din: datoria pentru servicii acordate în sumă de 1932,19 lei, compensația pentru echipament în sumă de 15400 lei, reducerea oferită conform contractului de abonament în sumă de 1209 lei, dobânda de întârziere în sumă de 8666,10 lei (f.d.7).

Conform articolului 901 alin.(1) și (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Prin urmare, judecătorul constată că ÎM Moldcell SA, în calitatea sa de furnizor și-a onorat obligația sa ce rezultă din prevederile contractului de abonament și a acordurilor suplimentare la acesta, a prestat servicii de telefonie mobilă către Maxim Chiminja, iar ultimul în calitatea sa de abonat, nu a respectat condițiile contractuale asumate, înregistrând o datorie față de ÎM Moldcell S.A., care se deduce din materialele cauzei.

Examinând în fond cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Moldcell SA împotriva lui Maxim Chiminja privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, instanța reține că, între părți, la 13 octombrie 2023 a fost încheiat contractul de abonament, prin care reclamanta, în calitate de furnizor de servicii de comunicații electronice, s-a obligat să presteze servicii specifice, iar pârâtul, în calitate de abonat, s-a obligat să achite contravaloarea acestora în termenul și în condițiile convenite. La acest contract au fost anexate acorduri suplimentare în baza cărora pârâtul a beneficiat, în contextul campaniilor promoționale desfășurate de furnizor, de echipamente

mobile la preț redus, precum și de reduceri comerciale condiționate de utilizarea neîntreruptă a serviciilor contractate pe o perioadă minimă de 18 și respectiv 24 luni.

Potrivit înscrisurilor depuse la dosar, în special actul de constatare/extras din cont nr.3738 din 24 iulie 2024, instanța constată că, urmare a neexecutării obligațiilor contractuale de către pârât, s-a acumulat o datorie totală în sumă de 28207,29 lei. Această sumă este formată din: 1932,19 lei reprezentând contravaloarea serviciilor efectiv prestate, 15400 lei cu titlu de compensație pentru echipamentele acordate în condiții promoționale, 1209 lei reprezentând reducerea comercială anulată ca urmare a rezilierii anticipate a contractului, precum și 8666,10 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Analizând aceste pretenții, instanța reține că suma de 18541,19 lei este susținută de probe concludente, constând în documente contractuale și extrase de cont, iar pârâtul nu a formulat apărări, nu a prezentat referință și nu a contestat nici cuantumul datoriei, nici temeiurile de fapt și de drept ale creanței. În acest sens, instanța reține aplicabilitatea art.774, art.775 și art.776 Cod civil, potrivit cărora creditorul este în drept să pretindă executarea obligației, în speță sub forma plății unei sume de bani, iar debitorul este ținut să execute obligația în modul stabilit. Conform art.858 alin.(2) Cod civil, obligația trebuie executată cu bună-credință și la termen. Având în vedere că reclamanta și-a executat obligațiile contractuale, furnizând serviciile promise și echipamentele corespunzătoare, în timp ce pârâtul nu a achitat obligațiile asumate, instanța apreciază că pretenția privind suma de 4887,36 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

Cu privire la suma de 8666,10 lei reprezentând dobândă de întârziere, instanța constată că aceasta este nefondată. Potrivit pct.3.2 din acordurile suplimentare semnate de părți, furnizorul este îndreptățit să aplice penalități doar în cazul în care, anterior, a transmis abonatului o notificare scrisă privind datoria acumulată, acordându-i un termen de 15 zile pentru achitarea acesteia. Doar după expirarea acestui termen, începând cu ziua imediat următoare, furnizorul ar fi avut dreptul contractual să aplice penalități în cuantumul stabilit, respectiv 0,5% pe zi, dar nu mai mult de 100 de zile.

Din documentele prezentate de reclamantă rezultă că notificarea privind datoria a fost emisă la data de 06 august 2024, ceea ce este ulterior întocmirii actelor de constatare a datoriei, datate cu 24 iulie 2024. Or, altă notificare decât cererea prealabilă nu a fost prezentată. Prin urmare, notificarea nu putea produce efectele prevăzute de contract, întrucât nu au fost transmise anterior calculului penalităților. În aceste condiții, instanța reține că nu sunt întrunite condițiile contractuale pentru aplicarea dobânzii de întârziere, astfel încât acest capăt de cerere urmează a fi respins ca neîntemeiat. Tot aici, urmează a evidenția și faptul că pct.3.2 din acordurile suplimentare la contractul de abonament face referire la pct.3, însă din conținutul acestor înscrisuri nu rezultă pct.3, fiind indicate de fapt pe lângă pct.3.2 doar pct.3.1 și 3.1.1.

Mai mult ca atât, instanța reține că partea reclamantă nu a prezentat un calcul detaliat și individualizat al dobânzii de întârziere pretinse, care să reflecte în mod clar

baza de calcul, perioada de întârziere, rata aplicată zilnic și corespondentul exact al sumelor calculate pentru fiecare zi de întârziere. Lipsa unui asemenea calcul face imposibilă verificarea temeiniciei și legalității sumei solicitate. Simpla reflectare a sumei globale în actul de constatare nu este suficient pentru a genera prezumția de întemeiere a acesteia. Potrivit principiului disponibilității și sarcinii probei reglementate de art.118 Cod de procedură civilă, revenea în exclusivitate reclamantei obligația de a dovedi exactitatea și justificarea penalităților invocate. În absența acestui calcul și coroborat cu nerespectarea condiției contractuale privind notificarea prealabilă, instanța consideră că dobânda de întârziere solicitată nu este susceptibilă de admitere, fapt ce generează necesitatea respingerii cerinței în partea respectivă.

Potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În concepția art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit ordinului de plată nr.17004 din 12 septembrie 2024, partea reclamantă a achitat taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 1138,25 lei (f.d.3).

Ținând cont de concluzia privind admiterea parțială a acțiunii, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante suma de 791,61 lei (18541,19 lei – 5001 lei = 13540,19 lei x 4% = 541,61 lei + 250 lei = 791,61 lei) cu titlu de taxă de stat, ținând cont de prevederile Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu art.96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora.

Judecătorul atestă că, interesele părții reclamante au fost reprezentate de avocatul Carmanschi Vitalie fapt ce se confirmă prin mandatul nr.2151558 din 02 iulie 2024 (f.d.4).

Reprezentantul părții reclamante pretinde încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 250 lei, făcând trimitere la bonul de plată nr.16888 din 12 septembrie 2024 (f.d.6).

Prin urmare, judecătorul consideră necesar de a admite cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 250 lei, ca fiind reale, necesare şi rezonabile.

În consecință, întrucât pretențiile reclamantei se confirmă doar în parte, instanța urmează să admită cererea în limita sumei de 18541,19 lei cu titlu de datorie și a cheltuielilor de judecată aferente, respingând diferența ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.276^2-276^4, art.238-241, art.243 Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la Maxim Chiminja (*IDNP* *****) în beneficiul ÎM Moldcell SA (*INDO* *****) suma de 18 541,19 lei (*optsprezece mii cinci sute patruzeci și unu lei, nouăsprezece bani*) cu titlu de datorie; suma de 250 lei (*două sute cincizeci lei*) cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și suma de 791,61 lei (*șapte sute nouăzeci și unu lei, șaizeci și unu bani*) cu titlu de taxă de stat.

În rest, cerințele se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga

Copia corespunde originalului,

Judecător *Andrei Ojoga*